

بررسی شیوع کمپیلوباکتر ژژونی و کلی مولد توکسین Cytolethal distending

جادشده از طیور گوشته باروشن کشت سلولی در منطقه اصفهان

سید اصغر هوائی^{*}، ابهاج پیشوای^۱، اکبر طبیبیان^۱، محمد ربانی^۲، فریبرز حق شناس^۱، تهمینه نریمانی^۱

(۱) گروه میکروب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

(۲) دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

تلویسنده رابط: سید اصغر هوائی، گروه میکروب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، همراه: ۰۹۱۲۳۱۳۲۵۳۹

havaei@med.mui.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۹/۱۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۶/۱۰/۲۲

چکیده:

زمینه و اهداف: کمپیلوباکتر ژژونی یکی از متداول ترین علایم ایجاد اسهال باکتریال در انسان‌های سراسر دنیا می‌باشد. اغلب آلودگی‌ها با مصرف محصولات غذایی نیم پز آلوده با کمپیلوباکتر در ارتباط می‌باشد.

شایع ترین توکسین تولید شده (CDT) Cytolethal distending (CDT) می‌باشد که در چندین گونه از کمپیلوباکتر تشخیص داده شده است. با توجه به نقش طیور گوشته در انتقال کمپیلوباکتر به انسان و نقش احتمالی CDT در بیماری‌زائی کمپیلوباکتر، تعیین سویه‌های تولید کننده توکسین CDT بسیار ضروری می‌باشد.

روش بررسی: در این تحقیق ۳۶۸ رکتال سواب از مرغداری‌های شهر اصفهان به روشن کشت بررسی گردید. تمام نمونه‌ها پس از کشت بر روی محیط جامد Skirrows & Blood به مدت ۷۲-۴۸ ساعت در شرائط میکروآئروفیلیک و دمای 42°C انکوبه شدند. به منظور سنجش و تشخیص CDT در سویه‌های کمپیلوباکتر ژژونی و کلی و بررسی اثرات سلولی آن، از سیستم کشت سلولی هلا استفاده گردید.

یافته‌ها: تعداد ۱۱۴ نمونه از ۳۶۸ نمونه (۳۱ درصد) مدفع طیور مورد بررسی، از نظر کمپیلوباکتر مثبت گردید که از این تعداد ۱۰۱ نمونه (۸۸/۶٪) بعنوان گونه ژژونی و ۱۳ نمونه (۱۱/۴٪) گونه کلی تشخیص داده شد. در سنجش کشت سلولی ۹۴ درصد سویه‌های مربوط به کمپیلوباکتر ژژونی و ۷۶/۹ درصد سویه‌های کلی تولید کننده توکسین CDT بودند.

نتیجه‌گیری: نتایج به دست آمده شیوع کمپیلوباکتر ژژونی و کلی را در طیور گوشته منطقه اصفهان نشان می‌دهد که اکثر این جدایه‌ها توکسین CDT را در سطح و مقدار زیاد تولید کردند. بخصوص سویه‌های کمپیلوباکتر ژژونی که در سطوح زیاد توکسین تولید کردند که این مطلب شیوع اسهال ناشی از این باکتری را در اهالی منطقه اصفهان نمایان می‌کند.

کلید واژه‌ها: کمپیلوباکتر ژژونی، کمپیلوباکتر کلی، سیتو توکسین CDT، طیور، اصفهان

مقدمه:

بخصوص گونه های ژئونی و کلی در دسترس نمی باشد، بطوریکه در زمینه اهمیت و نقش CDT در کمپیلوباکترها، تحقیقی انجام نگرفته است. لذا هدف این مطالعه، بررسی و تحقیق در این زمینه می باشد.

مواد و روش ها:

جهت انجام این مطالعه، نمونه گیری از مدفوع مرغ به روش سواب رکتال از رکتوم ۳۶۸ قطعه طیور گوشتی از مرغداری های منطقه اصفهان انجام گرفت. سواب های حاوی نمونه مدفوع توسط محیط انتقالی (Campy - Thio) به آزمایشگاه میکروب شناسی دانشکده پزشکی اصفهان منتقل گردید که جهت افزایش جداسازی کمپیلوباکتر، آنتی بیوتیک های اختصاصی جداسازی کمپیلوباکتر، آنتی بیوتیک های اختصاصی Vancomycin- Polymixin- Trimethoprim انتقالی اضافه گردید.

کشت و آزمایش های بیوشیمیایی جهت جداسازی و تشخیص گونه های کمپیلوباکتر:

محیط کشت بکار برده شده در این مطالعه محیط (Skirrows & Blood) بود که مکمل آنتی بیوتیک های وانکومایسین، تری متواپریم و پلی میکسین، همچنین خون استریل و دفیرینه گوسفند، جهت رشد بهتر کمپیلوباکتر به محیط کشت اضافه گردید.

سواب های حاوی نمونه مدفوع بر روی محیط جامد اسکیرو به روش (Streak method) کشت داده شد و جهت رشد مناسب کمپیلوباکتر ژئونی و کلی مهار رشد باکتری های فلور مدفوع، پلیت ها در حرارت ۴۲ درجه سانتیگراد در شرایط میکروآئروفیلیک ۴۸ الی ۷۲ ساعت قرار گرفت.

پس از رشد باکتری ها، پرگنه مشکوک کمپیلوباکتر از نظر مرفولوژی و خصوصیات مورد بررسی قرار گرفت. پرگنه کمپیلوباکترها خاکستری یا سیری رنگ با حاشیه ای نامنظم و حالت آبکی (قطره آب) داشتند. قطر کلی ها حدود ۲ الی ۳ میلی متر بوده که گاهی به علت کشیدگی بر روی خط کشت بزرگتر بنظر می رسیدند. در محیط حاوی خون، اطراف چنین کلی هایی همولیز مشاهده نگردید.

از پرگنه ها جهت رنگ آمیزی گرم (کربول فوشن به جای سافرانین) اسلاید تهیه شد و اشکال اختصاصی کمپیلوباکتر (شکل بال پرنده) در اسلاید های رنگ آمیزی شده مشاهده گردید. سپس کلی های منفرد انتخاب گردید و توسط پاساژهای مکرر بر روی محیط کشت، خالص شدند.

کمپیلوباکتر ژئونی از معمول ترین علل باکتریایی در ایجاد اسهال می باشد. بیماران بطور تیپیک دارای اسهال آبکی همراه با مخاط می باشند که در مورد شدید اسهال خونی بوجود می آید (۱ و ۲). در سال ۱۹۱۹ تایلور و اسمیت باکتری های مشابه با ویریوها را از جنین سقط شده گاوهای بدست آوردنده و به این علت به نام ویریوس فتسوس (*Vibrio fetus*) نامگذاری کردند (۳). در خانواده کمپیلوباکتر ۱۸ گونه و تحت گونه شناخته شده است که در این بین گونه های کمپیلوباکتر ژئونی و کمپیلوباکتر کلی مسئول غالب موارد عفونت های کمپیلوباکتری در انسان می باشند (۴). آمار مربوط به فراوانی گونه های مختلف کمپیلوباکتر در اسهال ها متفاوت بوده ولی در بسیاری از گزارشات ۹۵٪ این اسهال ها ناشی از گونه ژئونی، ۴٪ ناشی از گونه کلی و ۱٪ باقیمانده مربوط به سایر گونه ها ذکر گردیده است (۵). ایدمی های ناشی از کمپیلوباکترها در انسان نادر می باشد ولی موارد فردی معمولاً وجود دارد که با مصرف شیر و آب آلوده و محصولات غذایی نیم پر آلوده به کمپیلوباکترها در ارتباط می باشد. در چندین کشور شیوع عفونت های کمپیلوباکتر در طیور گوشتی گزارش شده است. بطوریکه باکتری در حین پروسه کشتار طیور (سلامخی) زنده مانده و به اعضاء و اندام های غیرآلوده طیور منتقل می شود (۶).

ممولاً چندین عامل از قبیل حرکت بواسطه فلاژل، اتصال به مخاط روده، قدرت تهاجم و تولید سم را در بیماریزایی کمپیلوباکتر دخیل می دانند. مشخص ترین سم معرفی شده در این باکتری ها می باشد که تولید آن در چندین گونه کمپیلوباکتر مشخص شده است. تولید این توکسین در سال ۱۹۸۸ توسط جانسون و لیور در کمپیلوباکتر ژئونی نشان داده شده است (۱ و ۶).

فعالیت این سم متفاوت از فعالیت سایرسموم باکتریایی می باشد و بر روی رده خاص از سلول های توموری شامل سلول های هلا، برو، و سلول های تخمدان هامسترن چینی (CHO) باعث بزرگی و تورم سلول ها می شود و ۷۲ الی ۹۶ ساعت بعد از اثر سم سلول ها از بین می روند. همچنین توکسین باعث تغییر ساختار سلول های میزان شده و باعث توقف تقسیم سلول در سلول های اپس تیال می گردد (۱ و ۶ و ۷).

طیور گوشتی از منابع عمده کمپیلوباکتر ژئونی و کلی می باشند ولی در کشور ما آمار دقیقی از شیوع و فراوانی این دو گونه در طیور گوشتی در دسترس نمی باشد. همچنین اطلاعات کافی در زمینه پراکندگی و فراوانی CDT در گونه های کمپیلوباکتر

اضافه کردن مایع روئی لیز شده باکتریایی (سم) به مدت ۱۸ ساعت در اینکوباتور 37°C حاوی CO_2 اینکوب شدند (۸).

عيار سم بوسیله تهیه رقت های دو برابر از سم (مایع روئی باکتریایی) در محیط کشت سلولی هلا (DMEM) تعیین شد و رقت های $1/8$, $1/16$, $1/32$ و $1/64$ از سم ساخته شد، سپس $100\text{ }\mu\text{l}$ میکرولیتر از هر رقت به چاهک های میکروپلیت ۹۶ خانه حاوی 2×10^3 سلول در $100\text{ }\mu\text{l}$ میکرولیتر محیط (DMEM) اضافه شد و در اینکوباتور CO_2 دار با دمای 37°C بمدت ۹۶ تا ۱۲۰ ساعت اینکوبه شد. سپس تغییرات سلولی (CPE) توسط آزمایش میکروسکوپی و رنگ آمیزی گیمسا بررسی گردید. در این بررسی اینکوباتور *Campylobacter upsaliensis* تولید کننده CDT بعنوان شاهد مثبت و سلول های سالم هلا بعنوان شاهد منفی در نظر گرفته شد. بیشترین رقتی از توکسین که باعث ایجاد تغییرات سلولی (تورم و کشیدگی) در ۵۰ تا ۷۵ درصد سلول ها گردد بعنوان تیتر توکسین در نظر گرفته می شود (۷).

یافته ها:

جدا سازی و تشخیص گونه های کمپیلوباکتر از طیور گوشتی به وسیله کشت و آزمایش های بیوشیمیایی :

در این مطالعه نمونه گیری به مدت ۱۰ روز و بر روی 368 rpm قطعه طیور گوشتی از مرغداری های اصفهان صورت گرفت. از این تعداد 114 نمونه، بر اساس کشت در محیط های اختصاصی و گسترش رنگ آمیزی شده بعنوان کمپیلوباکتر تشخیص داده شد. سپس برای تشخیص و افتراق گونه های کمپیلوباکتر از آزمایش های بیوشیمیایی از قبیل واکنش های کاتالاز، اکسیداز، هیدرولیز هیپورات و حساسیت به نالیدیکسیک اسید و سفالوتین استفاده گردید. تمامی کمپیلوباکترهای جدا شده از طیور، کاتالاز و اکسیداز مثبت بودند. از نظر حساسیت به نالیدیکسیک اسید و سفالوتین، همه گونه های جداده به آنتی بیوتیک نالیدیکسیک اسید حساس بودند و به آنتی بیوتیک سفالوتین مقاومت نشان دادند و نیز تست هیدرولیز هیپورات در تمامی کمپیلوباکترهای ژرژونی مثبت بود. بر این اساس از 114 کمپیلوباکتر جدا شده، تعداد 101 نمونه بعنوان کمپیلوباکتر ژرژونی و 13 مورد بعنوان کمپیلوباکتر کلی تشخیص داده شدند به غیر از دو گونه ژرژونی و کلی، گونه های دیگر کمپیلوباکتر در این بررسی مشاهده نشد.

نتایج سنجش توکسین CDT:

گونه های کمپیلوباکتر (ژرژونی و کلی) که توسط محیط کشت اختصاصی و روش های تشخیصی جدا سازی و شناسایی شده

به منظور تشخیص و افتراق کمپیلوباکتر ژرژونی و کمپیلوباکتر کلی از آزمایش های بیوشیمیایی از قبیل واکنش کاتالاز و اکسیداز، قدرت هیدرولیز هیپورات و حساسیت به آنتی بیوتیک های Nalidixic acid, Cephalotin سونیکاکسیون و تهیه مایع روئی باکتریایی جهت ارزیابی توکسین:

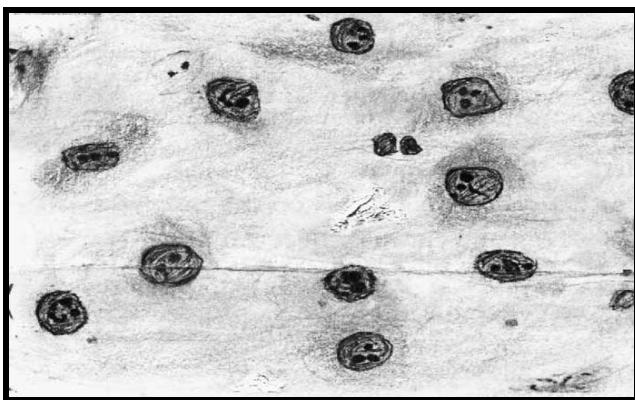
مایع روئی لیز شده باکتریایی بر اساس روش پیکت و همکاران (Pickett *et al.* 1996) تهیه شد. بدین صورت که پرگنه های منفرد و خالص کمپیلوباکتر ژرژونی و کلی به صورت جداگانه در لوله های اپندورف حاوی یک میلی لیتر محیط کشت سلولی (DMEM) هلا حل گردید.

به منظور مقایسه قدرت تولید CDT در کمپیلوباکترهای جدا شده باید چگالی سلولی در همه نمونه ها یکسان (10^{8} CFU/ML) می بود، بدین منظور چگالی تعلیق باکتریایی همه لوله های اپندورف حاوی نمونه توسط روش الیزا در ($OD=600\text{ nm}$) تعیین گردید (۶و۷).

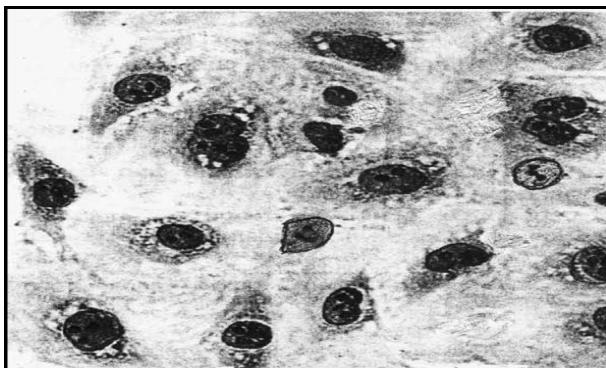
سپس تعلیق باکتریایی در چهار زمان 30 ثانیه ای سونیکیت شدند که فاصله بین هر دفعه نیز 30 ثانیه بود و به منظور حذف بقاوی سلولی نمونه ها 20 دقیقه در 4000 rpm سانتریفوژ شدند، مایع روئی حاصله جمع آوری گردید و بوسیله عبور از فیلترهای $0/22$ میکرومتر استریل گردید و در -20°C - درجه سانتیگراد ذخیره گردید تا در مراحل بعدی جهت سنجش سم به کشت سلولی هلا مستقل شود.

تعیین فعالیت CDT و بررسی تغییرات سلولی بوسیله کشت سلولی هلا:

سلول های هلا بصورت ویال های منجمد از آزمایشگاه تحويل گرفته شد که ابتدا در محیط (DMEM) حاوی $10\text{ }\mu\text{l}$ درصد سرم جنین گوساله (FCS) و آنتی بیوتیک های پنسیلین و استریتوپنیاسین کشت داده شد. بعد از چند روز، بهمنظور رشد بیشتر، سلول ها پاساژ داده شدند، بدین صورت که سلول ها تحت تأثیر 4 میلی لیتر تریپسین 20 دقیقه تریپسینه شدند و بعد از حذف تریپسین سلول ها در 15 تا 20 میلی لیتر محیط (DMEM) تازه حل شدند و آماده انتقال به میکروپلیت های 96 خانه بودند. البته قبل از آن باید چگالی سلولی در هر چاهک میکروپلیت 1×10^3 تا 2×10^3 سلول در $100\text{ }\mu\text{l}$ میکروپلیت (DMEM) باشد که این چگالی سلولی با شمارش سلول ها توسط لام نوبار انجام گرفت. سپس میکروپلیت های حاوی سلول قبل از

ب) اثرات سیتوپاتیک توکسین CDT کمپیلوباکتر ژرژونی بر روی سلول های هلا، تغییرات سلولی شامل بزرگی و کشیدگی سلول های هلا، همچنین بزرگی و قطعه قطعه شدن هسته می باشد (۷۲ ساعت بعد از اثر (CDT))

ج) اثرات سیتوپاتیک CDT کمپیلوباکتر اپسالینیس (کنترل مثبت)

بحث:

در این مطالعه فراوانی کمپیلوباکتر ژرژونی و کلی در طیور گوشتی، همچنین فراوانی تولید CDT کمپیلوباکترهای جدا شده از طیور مورد بررسی قرار گرفت.

در این تحقیق درصد جداسازی کمپیلوباکترهای جدا شده از طیور ۳۱٪ بود که با آمار به دست آمده در تحقیقات دیگران متفاوت می باشد (۷). در تحقیقات دیگران آمارهای متفاوتی در مورد شیوع مرغ های آلوده به کمپیلوباکتر گزارش شده است، برای مثال برخی از این مطالعات ۳۰ تا ۱۰۰٪ طیور را حامل کمپیلوباکتر می دانند (۷)، و این آمار در برخی دیگر از بررسی ها ۵/۹٪ نیز گزارش شده است (۹). در تحقیقی که در اصفهان انجام شد میزان جداسازی کمپیلوباکتر از مرغ ها ۹/۴٪ گزارش گردید (۸). این تفاوت آماری ممکن است دلایل مختلفی داشته باشد که از آن جمله می توان

بودن. پس از آماده سازی، به منظور بررسی تولید CDT گونه های جدا شده، مایع روئی لیز شده باکتری ها بر روی کشت سلولی هلا منتقل شد.

از ۱۰۱ گونه ژرژونی جدا شده تعداد ۹۵ (۹۴٪) گونه دارای قدرت تولید توکسین CDT بودند و از ۱۳ گونه کلی تعداد ۱۰ (۷۶٪) مورد تولید کننده توکسین CDT بودند.

عيار CDT تولید شده بواسیله جدایه های مختلف کمپیلوباکتر به وسیله تهیه رقت های دو برابر از سوپرناتانت سلول های لیز شده کمپیلوباکتر بر روی سلول های هلا تعیین گردید و مشاهده شد که فعالیت CDT در میان جدایه های مختلف، متفاوت می باشد.

از تعداد ۱۰۱ کمپیلوباکتر ژرژونی جدا شده ۴۴ (۴۳٪) مورد یک تیتر توکسین ۶۴٪ تولید کردند. همچنین ۲۵ (۲۴٪) مورد تیتر ۱/۲۲ (۲۲٪) مورد تیتر ۱/۳۹ (۲۱٪) مورد تیتر ۱/۴ (۳٪) مورد تیتر ۱/۸ (۲٪) را تولید کردند و ۶ (۵٪) مورد از نظر تولید CDT منفی بودند.

جدایه های کمپیلوباکتر کلی جدا شده نسبت به جدایه های کمپیلوباکتر ژرژونی، سطح و مقدار کمتری از CDT را تولید کردند. از ۱۳ کمپیلوباکتر کلی جدا شده، (۱۰٪) ۷۶/۹ مورد تیتر ۱/۸ از CDT را تولید کردند و (۳٪) ۲۳/۷ مورد نیز از نظر تولید CDT منفی بودند. تغییرات سلولی (CPE) ناشی از اشر ۹۶ ساعت اینکوباسیون توسط رنگ آمیزی گیمسا و مقایسه میکروسکوپی (میکروسکوپ معکوس) بررسی شد. تغییرات سلولی شامل بزرگی و کشیدگی سلول ها، همچنین بزرگی و قطعه قطعه شدن هسته در مقایسه با C.upsaliensis تولید کننده CDT (شاهد مثبت) بررسی و مقایسه شد (شکل شماره ۱).

شکل ۱: مراحل تاثیر CDT بر روی سلول های هلا (الف، ب، ج)

الف) سلول های سالم هلا که تحت اثر توکسین قرار نگرفته اند

در مطالعات اخیر، شیوع اسهال ناشی از کمپیلوباکتر ژرژونی و کمپیلوباکترکلی به دو روش کشت و PCR در مردم منطقه اصفهان مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد از مجموع ۱۹۶ نمونه بیماران اسهالی تعداد ۱۸ نمونه (۰.۹٪) با روش PCR از نظر کمپیلوباکتر مثبت بودند، ازین تعداد ۱۴ نمونه از گونه کمپیلوباکتر ژرژونی و ۴ نمونه مربوط به گونه کمپیلوباکترکلی بودند. در روش کشت از مجموع ۱۹۶ نمونه اسهالی ۱۵ مورد (۷.۶٪) از نظر کمپیلوباکتر مثبت بودند، که ۱۲ نمونه مربوط به کمپیلوباکتر ژرژونی و ۳ مورد کمپیلوباکترکلی بودند (۲۲). در تحقیق انجام شده دیگری از مجموع ۲۳۹ نمونه مدفوع بیماران اسهالی در ۲۱ مورد (۸٪) کمپیلوباکتر ژرژونی جدا گردید (۲۱).

نتایج این مطالعه شیوع کمپیلوباکتر ژرژونی در طیور گوشتی منطقه اصفهان را نشان می دهد (۷) که با توجه به نتایج فوق، نقش طیور گوشتی در انتشار این باکتری مشخص می گردد. علل افزایش اسهال ناشی از کمپیلوباکتر ژرژونی، مصرف زیاد گوشت (بریانی) و اندام طیور در بین مردم منطقه اصفهان و دیگری پاک کردن غیر صحیح لاشه طیور در کشتارگاه های طیور این منطقه می باشد، بطوریکه باکتری از امعاء و احشاء به لاشه طیور منتشر می گردد و باعث آلدگی آنها می شود.

همچنین فراوانی تولید CDT در سویه های کمپیلوباکتر ژرژونی جدا شده از طیور مرغداری های منطقه اصفهان یکی دیگر از علل افزایش اسهال در این منطقه می باشد، بطوریکه اکثر سویه های این باکتری سطح بالای از توکسین را تولید کردند.

همچنین اختلاف در شیوع این دو گونه در انسان نیز گزارش شده است که این نسبت ۲ تا ۳ برابر می باشد که این مطلب نیز بیانگر فراوانی شیوع اسهال ناشی از کمپیلوباکتر ژرژونی در این منطقه می باشد (۲۲). بررسی موجود نشان می دهد که درصد جداسازی باکتری در مرداد، شهریور و مهرماه افزایش نشان می دهد. همچنین بدليل فاصله طولانی بین مرغداری و آزمایشگاه، افزودن ساپلمنت آنتی بیوتیک به محیط های انتقالی باعث افزایش موارد جداسازی باکتری می گردد.

در پایان با توجه به فراوانی جداسازی این باکتری ها، میزان بالای شیوع اسهال ناشی از کمپیلوباکترها بخصوص کمپیلوباکتر ژرژونی و مشکلات و محدودیت های متعدد موجود در زمینه تشخیص آزمایشگاهی این باکتری ها در کشور ما، به نظر می رسد یافتن راه های تشخیص مناسب و مفیدتر و ساخت محیط پایه مناسب رشد این باکتری ها همچنین انجام مطالعات بیشتر بر روی این

تفاوت در استفاده از محیطهای انتقالی و کشت، روش نمونه گیری و فضول مختلف سال و دلایل دیگر را بیان کرد (۱۰ و ۱۱ و ۱۲).

براساس نتایج به دست آمده در این مطالعه، درصد جداسازی گونه کمپیلوباکتر ژرژونی خیلی بیشتر از گونه کمپیلوباکترکلی بودند بطوری که کمپیلوباکتر ژرژونی به تنهایی ۶٪ و کمپیلوباکترکلی ۴٪ بакتری های جدا شده از طیور را دربر می گیرد که با نتایج سایر مطالعات مشابه دارد (۷ و ۱۳). در بررسی اخیر در اصفهان، ۷٪ کمپیلوباکتر جدا شده از طیور مربوط به کمپیلوباکتر ژرژونی و ۲۸٪ کمپیلوباکترکلی بودند (۷). در بعضی مطالعات کمپیلوباکتر ژرژونی تا ۹۹٪ از مرغ های آلووده جدا گردید (۱۴). While van Looveren و همکاران شیوع کمپیلوباکتر ژرژونی را ۷٪ و کمپیلوباکترکلی را ۲۱٪ گزارش نمودند (۱۵) و در تحقیق دیگری Eyigor و همکاران، فراوانی کمپیلوباکتر ژرژونی و کمپیلوباکترکلی را ۶٪ و ۳۳٪ گزارش کردند (۱۶).

تحقیقات اخیر بیانگر وجود CDT در اغلب سویه های کمپیلوباکتر ژرژونی و کمپیلوباکترکلی می باشد، اما تفاوت های مشخصی در تولید این توکسین (مقدار و تیتر توکسین) در این دو گونه نزدیک و مرتبه هم وجود دارد (۱۷).

بطوریکه سطح توکسین در گونه های ژرژونی جدا شده خیلی بیشتر از کمپیلوباکترکلی می باشد (۱۳) و این تفاوت در مقدار CDT ممکن است یکی از علل تفاوت در بیماریزایی و قدرت تهاجم این دو گونه باشد بطوریکه گونه ژرژونی باعث ایجاد اسهال شدیدتر با فراوانی بیشتر نسبت به گونه کلی می گردد.

تحقیقات Purdy بر روی موش های شیرخوار نشان داد موتانت cdt کمپیلوباکتر ژرژونی باعث کاهش شدید تغییرات التهابی و نکروز در روده موش های شیرخوار و کاهش اسهال در آنها می گردد (۶). بر این اساس می توان گفت یکی از عوامل دخیل در ایجاد اسهال توسط کمپیلوباکتر ژرژونی تولید CDT می باشد.

نتایج این مطالعه نشان داد ۹۴٪ کمپیلوباکتر ژرژونی جدا شده از طیور قادر به تولید توکسین CDT هستند. که با آمار به دست آمده با تحقیقات دیگران (۱۸ و ۱۹) مشابه دارند، ولی با نتایج تحقیق Johnson and Lior که در تولید توکسین از روش تغليظ نشده سوپرناتانت محیط کشت باکتری استفاده نمودند متفاوت می باشد (۲۰). در مورد توکسین CDT مربوط به کمپیلوباکترکلی این توکسین از مقدار و فعالیت بسیار کمتری در مقایسه با کمپیلوباکتر ژرژونی برخوردار بودند که با نتایج سایر مطالعات (۱۳ و ۲۰) مطابقت دارد.

نتیجه گیری:

با توجه به اینکه اکثریت کمپیلوباکترها تولید کننده توکسین CDT می باشند و این توکسین از ویرولانس فاکتور های مهم این باکتری به بشار می آید، بنابراین تلاش در جهت پاکسازی و سلامخی صحیح لاشه های طیور در کشتارگاه های مرغ و پخت کامل گوشت و اندام طیور در رستوران ها ضروری بوده و می تواند آسودگی ناشی از کمپیلوباکترها بخصوص گونه ژئونی و در نتیجه اسهال ناشی از این باکتری را کاهش دهد.

باکتری ها، زمینه برآورد موقعیت اپیdemiolوژی بیماریزایی و کنترل طریق انتقال این باکتری ها را فراهم خواهد کرد. همچنین برای اثبات نقش توکسین CDT در بیماریزایی باکتری و بررسی احتمالی توزیع CDT در بیماریزایی کمپیلوباکتر ژئونی، استفاده از سیستم کشت سلولی و مشاهده تغییرات شکل سلولی در کشت سلولی (۶) و روش PCR (۷) می تواند مفید واقع شود.

فهرست مراجع:

- Whitehousen C A, Balbo B, Pickett C L. *Campylobacter jejuni* CDT causes a G2-phase cell cycle block. *Infect & Immun* 1998; **66** (5): 1934-40.
- Pickett C L, Pesci E C, Cottle D L. Prevalence of CDT in *Campylobacter jejuni* and relatedness of *Campylobacter* spp. Cdt B-genes. *Infect & Immun* 1996; **64** (6): 2070-8.
- Skirrow MB. Infection with *Campylobacter* and *Arcobacter*. In Collier L , Balows A , Sussman M, eds. Topely and Wilson's microbiology and microbial infections, 9th ed. Vol. 3. London: Arnold, 1998; 567-80.
- Cecil RL, Goldman L. *Textbook of Medicine*, Philadelphia:W. B. Saunders, 2000. Vol. 3, pp: 1687-90.
- Moore J E, Murphy P G. Hippurate hydrolysis and speciation of thermophilic *Campylobacter* spp. *British Journal of Biomedical Science*. 2000; **57** (2) : 180-2.
- Purdy D, Buswel C M., Hodgson AE, McApine K, Henderson Iavd Leach S A. Charactrization of cytolethal distending toxin (CDT) mutants of *Campylobacter jejuni*. *J Med Microbiol* 2000; **49**: 437-79.
- Havaei S A, Salehi R, Bokaeian M, Fazeli S A. Comparison of PCR and Culture methods for Diagnosis of Enteropathogenic *Campylobacter* in Fowl Feces. *Iranian Biochemical Journal* 2006; **10** (1): 47-50
- Freshney R L. *Animal cell culture: A practical Approach*. 2nd ed., Oxford University Press, 1992: 263-300.
- Magistrado P A, Garcia MM, Raymundo AK. Isolation and polymerase chain reaction-based detection of *Campylobacter jejuni* and *Campylobacter coli* from poultry in the Philippines. *Int J Food Microbiol* 2001; **70** (1-2):197-206.
- حق شناس، فریبرز تعیین فراوانی کمپیلوباکتر ژئونی و کمپیلوباکترکلی در طیور گوشتی و بررسی تولید توکسین CDT در کمپیلوباکترهای جدا شده توسط روشهای کشت سلولی. پایان نامه کارشناس ارشد میکروبیولوژی اصفهان: دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. ۱۳۸۲.
- Grados O. Paediatric *Campylobacter* Diarrhoea from Household Exposure to Live Chickens Lima, Peru. *Bulletin of the world Health Organization* 1988 ; **66**(3) : 369-74.
- Merino FJ , Agulla A, Villasante PA, Diaz A, Saz JV Velasco AC. Comparison Efficacy of Seven Selective Media for Isolating *Campylobacter jejuni*. *J Clin Microbiol* 1986 ; **24** (3) : 451-2.
- Karmali M A, Penner G I, Fleming P C, William A. And Hennessy J N. The serotype and biotype distribution of clinical isolates of *Campylobacter jejuni* and *Campylobacter coli* over a three-year period. *J Infect Dis* 1983; **147** (2):243-6.
- Ng K, Kingombe CI and Yan W. Specific detection and confirmation of *Campylobacter jejuni* by DNA hybridization and PCR. *Appl Environ Microbiol* 1997; **63** (11):4558-63.
- Van Looveren M, Daube G and De Zutter L. Antimicrobial susceptibilities of *Campylobacter* strains isolated from food

- animals in Belgium. *J Antimicrob Chemother* 2001; **48** (2): 235-40.
16. Ejigor A, Dawson K A, Langlois B E, and Pickett C L. Detection of cytolethal distending toxin activity and cdt gene in *Campylobacter* spp. isolated from chicken carcasses. *Appl Environ Microbiol* 1999; **65** (4): 1501-5.
17. Ejigor A, Dawson K A, Langlois B E, and Pickett C L. Cytolethal Distending Toxin Gene in *Campylobacter jejuni* and *Campylobacter coli* Isolates: Detection and Analysis by PCR. *J Clin Microbiol* 1999; **37** (5): 1646-50.
18. Wassenaar T M, Fry BN, Lastorica AJ. Genetic characterisation of *Campylobacter jejuni* O: 41 isolates in relation with Guillain – Barre syndrome. *J Clin Microbiol* 2000; **38**(2): 874-6.
19. Bang DD, Schut ZP, Ahrens P. Prevalence cd genes and CDT production in *Campylobacter* spp. isolated from Danish broilers. *J Med Microbiol* 2001; **50**:1087-94.
20. Johnson WM, and Lior H. A new heat-labile cytolethal distending toxin (CDT) produced by *Campylobacter* spp. *Microb Pathog* 1988; **4**: 115-26.
۲۱. فاضلی ع ، حادقی ک، پورسینا، ف . جداسازی و تشخیص کمپیلویاکتر ژرژونی از مدفع بیماران مبتلا به اسهال. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۳۷۴ چاپ سیزدهم ، شماره ۴۱، ص ۲۴-۳۱
۲۲. هوائی س، بکاییان م، فاضلی س، صالحی ر. بررسی مقایسه ای کارآئی روش مولکولی PCR و کشت در تشخیص و تعیین گونه های کامپیلویاکتر انترو پاتوژن در مبتلایان به اسهال مراجعه کننده به بیمارستان الزهرا سال ۸۰-۷۹ مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۳۸۰ سال نوزدهم . شماره ۶۳ و ۶۴ ص. ۶۶